

Byla C-221/09

AJD Tuna Ltd

prieš

Direttur tal-Agricoltura u s-Sajd ir Avukat Generali

(Prim'Awla tal-Qorti Ċivili
prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Reglamentas (EB) Nr. 530/2008 — Galiojimas — Bendroji žuvininkystės politika —
Išteklių išsaugojimas — Paprastųjų tunų išteklių atkūrimas Atlanto vandenyno
rytinėje dalyje ir Viduržemio jūroje“

Generalinės advokatės V. Trstenjak išvada, pateikta 2010 m. rugsėjo 7 d. . . . I - 1658
2011 m. kovo 17 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas I - 1710

Sprendimo santrauka

1. *Žuvininkystė — Jūros išteklių išsaugojimas — Reglamento Nr. 2371/2002 7 straipsniu Komisijai suteikta kompetencija imtis nepaprastųjų priemonių dėl išsaugojimo — Pareigos atsižvelgti į ūkio subjektų, kuriems gali būti padarytas poveikis, pastabas nebuvimas (SESV 288 straipsnis; Tarybos reglamento Nr. 2371/2002 7 straipsnio 1 dalis)*

2. *Žuvininkystė — Jūros išteklių išsaugojimas — Priemonės, skirtos sušvelninti grėsmę, kad paprastųjų tunų ištekliai Atlanto vandenyno rytinėje dalyje gali būti sunaikinti — Ispanijai ir kitoms valstybėms narėms taikomas skirtingas požiūris, kiek tai susiję su šių priemonių įsigaliojimo data*

(Tarybos reglamento Nr. 2371/2002 7 straipsnio 1 dalis; Komisijos reglamentas Nr. 530/2008)

1. Aplinkybė, kad pagrindinio Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 dėl žuvų išteklių apsaugos ir tausojančio naudojimo pagal Bendrąją žuvininkystės politiką 7 straipsnio 2 dalyje nenumatyta, jog, priimant šio straipsnio 1 dalyje numatytas nepaprastąsias priemones, reikia atsižvelgti į ūkio subjektų, kuriems tos priemonės gali daryti poveikį, pastabas, neturi įtakos jos galiojimui, kiek tai susiję su rungtyniškumo ir veiksmingos teisminės apsaugos principais.

rūšies. Tad nepaprastoji priemonė priimta atsižvelgiant ne į ūkio subjektų interesus, bet siekiant vienintelio tikslo – išsaugoti gyvuosius vandens išteklius ir jūros ekosistemą. Todėl reglamentai, priimti remiantis minėto 7 straipsnio 1 dalimi, taikomi objektyviai apibrėžtomis situacijoms ir daro teisinį poveikį bendrai ir abstrakčiai numatytai asmenų kategorijai. Dėl tos priežasties jie laikomi reglamentais, kaip tai suprantama pagal SESV 288 straipsnį, kurie atskirai nenurodyti Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnyje, kur įtvirtinta, be kita ko, kiekvieno asmens teisė būti išklaustam prieš taikant individualią priemonę, kuri jam turėtų neigiamą poveikį.

Pastarąją reglamento nuostatą Komisijai suteikiama teisė priimti priemones, kad būtų sustabdyta didelė grėsmė gyvųjų vandens išteklių išsaugojimui arba jūros ekosistemai, kai ta grėsmė kyla dėl žvejybos veiklos. Todėl priimtose priemonėse daro poveikį žuvininkystės sektoriaus ūkio subjektams konkrečioje zonoje ir dėl konkrečios gyvųjų vandens išteklių

(žr. 49–56 punktus)

2. Remiantis pagrindinio Reglamento Nr. 2371/2002 dėl žuvų išteklių apsaugos ir tausojančio naudojimo pagal Bendrąją žuvininkystės politiką 7 straipsnio 1 dalmi priimtas Reglamentas Nr. 530/2008, kuriuo nustatomos nepaprastosios priemonės Atlanto vandenyne ryčiau 45° vakarų ilgumos ir Viduržemio jūroje paprastuosius tunus gaubiamaisiais tinklais žvejojantiems laivams, yra negaliojantis, nes juo priėmus priemonės, skirtas sušvelninti grėsmei, jog paprastųjų tunų išteklių Atlanto vandenyno rytinėje dalyje ir Viduržemio jūroje gali būti sunaikinti, ir nustačius, kad tos priemonės įsigalioja 2008 m. birželio 16 d., o su Ispanijoje vėliava plaukiojantiems ar Ispanijoje registruotiems gaubiamaisiais tinklais

žvejojantiems laivams jų įsigaliojimą nukėlus iki 2008 m. birželio 23 d., sukurtas skirtingas požiūris dėl nacionalinės priklausomybės, kiek tai susiję su Maltos, Graikijos, Prancūzijos, Italijos ir Kipro vėliavomis plaukiojančiais ar tose valstybėse narėse įregistruotais gaubiamaisiais tinklais žvejojančiais laivais, nors toks skirtingas požiūris objektyviai nepagrįstas.

(žr. 113 punktą ir rezoliucinės dalies 3 punktą)